

Sfântul Josemaría Escrivá

Calea Crucii

Galaxia Gutenberg
2018

© Editura Galaxia Gutenberg, 2018

Imaginile: Torreciudad (www.torreciudad.org)

Traducere din limba spaniolă de Dana Camelia Hădăreanu

Redactor: Măia Hodiș

Titlul original: Josemaría Escrivá de Balaguer, Vía Crucis

Ediciones RIALP, Madrid (Spania), 2017

© Fundación Studium, Madrid, Spania

ISBN 978-973-141-726-4

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 Târgu- Lăpuș, str. Florilor nr. 11

Mobil: 0723-377599, 0733979383

E-mail: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

CUPRINS

Despre autor	7
Prolog.....	11
Introducere.....	15
I. Isus este condamnat la moarte	17
II. Isus își ia crucea.....	25
III. Isus cade întâia oară	33
IV. Isus o întâlnește pe Maria, mama sa	41
V. Simon din Cirene îl ajută pe Isus să ducă crucea	49
VI. O femeie evlavioasă șterge fața lui Isus cu o năframă	57

VII. Isus cade a doua oară !.....	65
VIII. Isus mângâie femeile care plâng.....	73
IX. Isus cade a treia oară.....	81
X. Isus este dezbrăcat de hainele sale.....	89
XI. Isus este răstignit pe cruce	97
XII. Isus moare pe cruce.....	105
XIII. Isus este coborât de pe cruce și pus în brațele mamei sale	113
XIV. Isus este înmormântat	121

Despre autor

Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer s-a născut la Barbastro (Huesca, Spania), la 9 ianuarie 1902. În 1918 și-a început studiile ecleziastice la Seminarul din Logroño, continuate, începând cu anul 1920, la Seminarul San Francisco de Paula din Zaragoza. Totodată, între 1923 și 1927, el a studiat Dreptul Civil la Universitatea din Zaragoza. A fost hirotonit la 28 martie 1925. Și-a început activitatea pastorală în parohia Perdiguera – dieceza de Zaragoza – și a continuat-o, ulterior, la Zaragoza.

În primăvara anului 1927 s-a mutat la Madrid, unde a desfășurat o activitate

preotească neobosită în toate mediile sociale, îndreptându-și atenția și către săracii și oropșiții din cartierele marginase și, cu precădere, către bolnavii incurabili și muribunzii din spitale. A fost numit capelan al Patronatului Bolnavilor, activitate de asistență a asociației Damas Apostólicas del Sagrado Corazón, și profesor universitar, în aceeași perioadă desăvârșindu-și studiile de doctorat în Drept Civil.

La 2 octombrie 1928, Dumnezeu i-a arătat Opus Dei (Lucrarea Domnului). La 14 februarie 1930 a înțeles, inspirat de Dumnezeu, că trebuia să-și extindă apostolatul Opus Dei și în rândul femeilor. Se deschidea, astfel, în Biserică un nou drum, menit să promoveze în toate păturile sociale căutarea sfințeniei și exercitarea apostolatului de sfințire a muncii de zi cu zi, în mijlocul lumii. La 14 februarie 1943 a fondat Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci, inseparabil legată de Opus Dei, care, nu numai că a permis hirotonirea membrilor laici ai Lucrării și încardinarea lor în

slujba acesteia, ci, mai târziu, le va îngădui și altor preoți diecezani să împărtășească spiritualitatea și asceza Opus Dei, prin căutarea sfințeniei în exercitarea îndatoririlor preotești, depinzând numai de ordinariul lor. Opus Dei a fost ridicat la rangul de Prelatură personală de Sfântul Părinte Ioan Paul al II-lea, la 28 noiembrie 1982, aceasta fiind figura juridică gândită și dorită de sfântul Josemaría Escrivá.

În 1946, s-a stabilit la Roma, unde a rămas până la sfârșitul vieții. Aici, a însuflețit și condus expansiunea Opus Dei în întreaga lume, dedicându-și toată energia pentru a le oferi membrilor Lucrării – bărbați și femei – și multor alte persoane o solidă formare doctrinară, ascetică și apostolică. La moartea Fondatorului, Opus Dei număra peste 60.000 de membri în 80 de țări.

Sfântul Josemaría Escrivá a murit la 26 iunie 1975. Cu mult timp în urmă, îi închinase lui Dumnezeu întreaga sa viață, punând-o în slujba Bisericii și a Papei. Corpul său se

STAȚIUNEA I

ISUS ESTE CONDAMNAT
LA MOARTE

E trecut deja de ora zece a dimineții. Procesul este aproape de final. Nu au existat probe decisive. Judecătorul știe că dușmanii i l-au predat din invidie și încearcă o scăpare ridicolă: alegerea între Baraba, un răufăcător acuzat de furt și crimă, și Isus, care este numit Cristos. Mulțimea îl alege pe Baraba. Pilat exclamă:

– Atunci ce să fac cu Isus? (Mt 27, 22)

Toți răspund:

– Răstignește-l!

Judecătorul insistă:

– Dar ce rău a făcut?

Și din nou răspund urlând:

– Răstignește-l! Răstignește-l!

Pilat se înspăimântă în fața agitației crescând. Cere să i se aducă apă și își spală mâinile în fața mulțimii, spunând:

– Eu sunt nevinovat de sângele acestui drept. Voi veți vedea! (Mt 27, 24)

Și după ce a pus să fie biciuit Isus, l-a dat să fie răstignit. Se așterne tăcerea asupra mulțimii furioase și posedate. Ca și cum Dumnezeu ar fi fost învins deja.

Isus e singur. Sunt departe zilele în care cuvântul Omului-Dumnezeu aprindea lumină și speranță în suflete, sunt departe procesiunile lungi de bolnavi care erau vindecați și strigătele triumfale din Ierusalim, când Domnul a ajuns acolo călare pe un măgăruș blând.

O, dacă oamenii ar fi vrut să dea un curs diferit iubirii lui Dumnezeu! Dacă tu și eu am fi cunoscut ziua Domnului!

Puncte de meditație I

1. Isus se roagă în grădina Ghetsemani: *Pater mi* (Mt 26, 39), *Abba, Pater!* (Mc 14, 36). Dumnezeu este Tatăl meu, chiar dacă îmi trimite suferințe. Mă iubește cu duioșie, chiar dacă mă rănește. Isus suferă, pentru a împlini voia Tatălui... Iar eu, care la rândul meu vreau să împlinesc Sfânta Voință a lui Dumnezeu, aș putea să mă plâng dacă mă întâlnesc cu suferința?

Va fi un semn sigur al filiației mele, pentru că El mă tratează ca pe Fiul său divin. Și, din acel moment, ca și El, voi putea geme și plânge de unul singur în propria mea grădină Ghetsemani; dar plecat la pământ, recunoscând nimicnicia mea, va ajunge până la

Domnul un strigăt izbucnit din adâncul inimii mele: *Pater mi, Abba, Pater, ... fiat!*

2. Arestarea: ...*venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum* (Mc 14, 41)... Deci, omul păcătos are ora sa? Da, și Dumnezeu are eternitatea sa!...

Lanțurile lui Isus! Lanțuri, pe care El singur a lăsat să-i fie puse; legați-mă, faceți-mă să sufăr cu Domnul meu, pentru ca acest trup al morții să se umilească... Deoarece – nu este cale de mijloc – ori eu îl nimicesc, ori el mă va înjosi. Mai bine sclav al Dumnezeului meu decât sclav al trupului meu.

3. În timpul simulacrului de proces, Domnul tace. *Jesus autem tacebat* (Mt 24, 63). Apoi, răspunde întrebărilor lui Caiafa și Pilat... Cu Irod, nestatornic și spurcat, nu schimbă nici măcar un cuvânt; păcatul desfrânării îl strică atât de mult încât Irod nu ascultă nici măcar vocea Mântuitorului.

Dacă în multe medii apare o rezistență la adevăr, taci și roagă-te, căiește-te... și speră. Chiar și în inimile care par pierdute rămâne, până la urmă, capacitatea de întoarcere la iubirea lui Dumnezeu.

4. Sentința se apropie. Pilat spune, în batjocură: *Ecce rex vester* (In 19, 14). Mai marii preoților răspund furioși: *Nu avem alt rege decât pe Cezarul* (In 19, 15).

Doamne! Unde sunt prietenii tăi? Unde sunt supușii tăi? Te-au abandonat! Este o rățacire care durează de douăzeci de secole... Toți fugim de Cruce, de Sfânta ta Cruce.

Sânge, neliniște, singurătate și o nesfârșită foame de suflete... sunt cortegiul regalității tale.

5. *Ecce homo!* (In 19, 5). Sufletul se cutremură contemplând Sfânta Umanitate rănită a Domnului.

Și dacă i se va spune: Ce sunt aceste răni în mijlocul mâinilor tale? El va zice: Am fost lovit în casa celor care mă iubeau (Zah 13, 6).

Privește-l pe Isus; fiecare rană este o muștrare; fiecare lovitură de bici, un motiv de durere pentru jignirile tale și ale mele.

STAȚIUNEA A II-A

ISUS ÎȘI IA CRUCEA

In afara orașului, la nord-vest de Ierusalim, se află un mic deal: în aramaică este numit Golgota; în latină *locus Calvariae*: locul căpățâniei sau Calvar.

Isus începe executarea sentinței fără să opună rezistență. Nu va fi cruțat de nimic și pe umerii săi cade povara infamantă a Crucii. Dar Crucea va fi, prin iubire, tronul regalității sale.

Locuitorii din Ierusalim și străinii veniți acolo pentru Paște se îmbulzesc pe străzile orașului pentru a-l vedea trecând pe Isus Nazarineanul, Regele Iudeilor. Sunt multe voci și țipete; și, din când în când, scurte momente de liniște: poate atunci când Cristos fixează cu privirea pe cineva: